

Høringsnotat

20.12.2018

**Endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover
med tilhørende forskrifter**

Høringsfrist 15.02.2019

Innhold

1	Innledning	4
2	Lovendringsforslag	4
2.1	Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse	4
2.1.1	Opphevelse av særbestemmelse for regjeringsmedlemmer	4
2.1.2	Beregning av engangsbeløp ved dødsfall før uttak av alderspensjon	4
2.2	Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.....	5
2.2.1	Beregning av engangsbeløp ved dødsfall før uttak av alderspensjon	5
2.2.2	Overføring av ansvaret for premiefastsettelse til styret i pensjonsordningen	6
2.3	Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere	6
2.4	Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven).....	7
2.5	Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere	8
2.6	Lov 15. januar 1999 nr. 15 om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten	8
2.7	Lov 12. februar 2010 nr. 4 om pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem	9
3	Forslag til endringer i forskrifter	10
3.1	Forskrift 5. september 1978 nr. 4 om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenstepensjonsordninger.....	10
3.2	9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder.	11
3.3	Forskrift 19. mars 1984 nr. 2319 om pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere stilling	12
3.4	Forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger.	13
3.5	Forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet.....	14
3.6	Forskrift 19. desember 2003 nr. 1618 om unntak fra medlemskap i Statens Pensjonskasse for bestemte grupper av arbeidstakere	14
4	Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser.	15
5	Utkast til endring i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover	16
5.1	Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse	16

5.2	Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.....	16
5.3	Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere	16
5.4	Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven).....	17
5.5	Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere	17
5.6	Lov 15. januar 1999 nr. 15 om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten 17	
5.7	Lov 12. februar 2010 nr. 4 om pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem	17
5.8	Ikrafttredelse	18
6	Utkast til forskrift om endring i forskrifter til lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover.....	18
6.1	Forskrift 5. september 1978 nr. 4 om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenstepensjonsordninger.....	18
6.2	9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder.	19
6.3	Forskrift 19. mars 1984 nr. 2319 om pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere stilling	19
6.4	Forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger.....	20
6.5	Forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet.....	20
6.6	Forskrift 19. desember 2003 nr. 1618 om unntak fra medlemskap i Statens Pensjonskasse for bestemte grupper av arbeidstakere	21
6.7	Ikrafttredelse	21

1 Innledning

Arbeids- og sosialdepartementet foreslår i høringsnotatet enkelte endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet og enkelte andre lover og tilhørende forskrifter. Forslagene gjelder i stor grad presiseringer og oppretting av regelverket. Kapittel 2 gjelder forslag til endringer i lover, mens kapittel 3 gjelder forslag til endringer i forskrifter. Lovutkastet er tatt inn i kapittel 5, mens forskriftsendringene følger av kapittel 6. I kapittel 4 omtales ikrafttredelse og økonomiske og administrative konsekvenser.

2 Lovendringsforslag

2.1 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse

2.1.1 Opphevelse av særbestemmelse for regjeringsmedlemmer

I lov om Statens pensjonskasse § 7 er det i dag en bestemmelse som ikke er i bruk, som gjelder regjeringsmedlemmer. Bestemmelsen sier at innskuddsplikten til Statens pensjonskasse opprettholdes for den som kommer fra stilling med medlemskap i Statens pensjonskasse, i tiden vedkommende er regjeringsmedlem. Bestemmelsen ble innført i 1917. Det ble ikke gitt noen begrunnelse for regelen i forarbeidene til loven, men formålet var antakelig at pensjonsrettighetene i Statens pensjonskasse ikke skulle gå over til å bli oppsatte pensjonsrettigheter. Bestemmelsen lyder slik:

"Medlemmer av regjeringen går ikke inn under denne lov. Hvis noen ved sin inntreden i regjeringen innehar innlemmet stilling, skal han fremdeles være innskottspliktig i denne stilling. Selv om han når aldersgrensen for denne stilling, får han ikke pensjon før han trer ut av regjeringen, og innskott betales til dette tidspunkt. Det samme gjelder når han har vartpenger av staten etter å ha trådt ut av regjeringen."

Det betales ikke i dag et særskilt pensjonsinnskudd til Statens pensjonskasse for regjeringsmedlemmene. Regjeringsmedlemmer er omfattet av en egen lovfestet tjenstepensjonsordning, jf. lov 16. desember 2011 nr. 60 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer (stortings- og regjeringspensjonsloven). Forløperen til denne ordningen var for regjeringsmedlemmer lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder. Regjeringsmedlemmene bør bare ha medlemskap i én pensjonsordning, og departementet foreslår derfor at lov om Statens pensjonskasse § 7 oppheves.

Se lovforslaget i punkt 5.1.

2.1.2 Beregning av engangsbeløp ved dødsfall før uttak av alderspensjon

Etter lov om Statens pensjonskasse § 26 andre ledd ytes det et engangsbeløp til gjenlevende ektefelle dersom medlemmet dør før alderspensjonen blir utbetalt. Engangsbeløpet tilsvarer en måneds alderspensjon regnet som om medlemmet hadde stått i stillingen til aldersgrensen. Bestemmelsen lyder slik:

"Når et medlem dør uten at hans alderspensjon er begynt å løpe etter reglene i foregående ledd, og han ved dødsfallet heller ikke oppebar midlertidig uførepensjon eller uførepensjon, skal det, dersom han etterlater seg ektefelle, utbetales et beløp svarende til en måneds alderspensjon regnet som om han med uforandret grunnlag hadde stått i tjenesten til aldersgrensen. Det samme gjelder mottaker av pensjon etter lov om avtalefestet pensjon for offentlige tjenestemenn m.fl."

Departementet foreslår at tiden som inngår i beregningen av engangsbeløpet fortsatt skal være tiden fram til aldersgrensen, men at det settes en begrensning til 67 år. Endringsforslaget er en følge av tilsvarende endring i beregningen av enke- og enkemannspensjon fra 1. januar 2015 der medregningen av tjenestetid i beregningen av enke- og enkemannspensjon gjelder fram til aldersgrensen, men ikke ut over 67 år.¹ Sistnevnte endring hadde sammenheng med at uførepensjon fra 1. januar 2015 blir avløst av alderspensjon senest ved 67 år, og at tjenestetid i beregningen av uførepensjon gis fram til aldersgrensen, men ikke ut over 67 år.²

Endringsforslaget i lov om Statens pensjonskasse § 26 andre ledd består i å tilføye ordene "men ikke ut over 67 år" etter ordet "aldersgrensen". Det foreslås også endringer som gjør bestemmelsen kjønnsnøytral.

Se lovforslaget i punkt 5.1.

2.2 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.

2.2.1 Beregning av engangsbeløp ved dødsfall før uttak av alderspensjon

Som etter lov om Statens pensjonskasse § 26 andre ledd, gis det et engangsbeløp til gjenlevende ektefelle også etter lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. dersom medlemmet dør før alderspensjonen blir utbetalt. Engangsbeløpet tilsvarer en måneds alderspensjon regnet som om medlemmet hadde stått i tjenesten til aldersgrensen. Det foreslås tilsvarende endring som i lov om Statens pensjonskasse, se punkt 2.1.2. Endringen består i å tilføye ordene "men ikke ut over 67 år" etter ordet "aldersgrensen" i lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 9 tredje ledd. Det foreslås også en endring som gjør bestemmelsen kjønnsnøytral.

Se lovforslaget i punkt 5.2.

¹ Lov 20. juni 2014 nr. 24 om endringer i folketrygdloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (tilpasninger til ny uføretrygd i folketrygden og ny uførepensjonsordning for offentlig tjenestepensjon)

² Lov 7. mars 2014 nr. 5 om endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover

2.2.2 Overføring av ansvaret for premiefastsettelse til styret i pensjonsordningen

Etter lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet § 29 nr. 2 fastsetter departementet den årlige premien i prosent av pensjonsgrunnlaget. Styret skal gi sin innstilling før premien fastsettes. Departementet skal også bestemme fordelingen av premien mellom arbeidsgiver og arbeidstaker etter at arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene har uttalt seg. Medlemmene og virksomhetene kan deles inn i ulike premiegrupper. Departementet har hjemmel til å gi forskrift om beregningen og innbetalingen av premien i § 29 nr. 3.

Det foreslås at myndigheten til å fastsette premie og til å fordele premien mellom arbeidsgiver og arbeidstaker overføres til styret i pensjonsordningen. Forslaget er initiert av styret i pensjonsordningen. Bakgrunnen er at styret har ansvaret for en forsvarlig forvaltning av pensjonsordningen, herunder sikre dens økonomi. Det foreslås å endre § 29 nr. 2 slik at "departementet" erstattes med "styret" og at dagens innstillingsmyndighet for styret utgår. Det foreslås å opprettholde dagens forskriftshjemmel i § 29 nr. 3.

Departementet foreslår som følge av lovforslaget å oppheve dagens forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet, se punkt 3.5. I dagens forskrift framgår premiesatsene som departementet har bestemt, og fordelingen av denne mellom arbeidstakere og arbeidsgivere.

Se lovforslaget i punkt 5.2.

2.3 Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere

Det framgår av lov om pensjonstrygd for fiskere § 22 at pensjonstrygden administreres sentralt av Arbeids- og velferdsdirektoratet. I samme bestemmelse er det en hjemmel for Kongen til å gi nærmere bestemmelser om trygdens administrasjon. Departementet foreslår at myndigheten til å gi forskriften overføres til departementet.

Det er i dag gitt to forskrifter om administrasjonen av pensjonsordningen. Det gjelder for det første forskrift 1. mars 2002 nr. 211 om administrasjonsansvaret for pensjonstrygden for fiskere. Denne forskriften er gitt av Kongen. Forskriften fastslår i § 1 at Garantikassen for fiskere skal ha den daglige administrasjonen av pensjonstrygden for fiskere. Etter § 2 fører Arbeids- og velferdsdirektoratet kontroll med administrasjonen av ordningen og med gjennomføringen av fiskerpensjonsloven. I § 3 gis departementet myndighet til å gi forskrift med nærmere bestemmelser om administrasjonen av pensjonstrygden for fiskere. Med hjemmel i sistnevnte bestemmelse har departementet gitt forskrift 1. mars 2002 nr. 215 om administrasjon av pensjonstrygden for fiskere. Denne forskriften gir noen flere detaljer i hva administrasjonen av pensjonsordningen innebærer. Det framgår her at Arbeids- og velferdsdirektoratet har det overordnede ansvaret for praktiseringen av regelverket, og at direktoratet kan oppheve og endre vedtak som Garantikassen har gjort etter fiskerpensjonsloven. Det framgår videre at Arbeids- og velferdsdirektoratet er ankemotpart for Trygderetten.

Etter departementets syn er det nødvendig å ha to forskrifter som gjelder administrasjonen av pensjonstrygden for fiskere. Det foreslås derfor at den myndigheten som Kongen i dag

har til å gi forskrifter, overføres til departementet. Formålet er å samle dagens bestemmelser i én forskrift.

Se lovforslaget punkt 5.3.

2.4 Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven)

Lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven) gir koordineringsregler for ytelser fra folketrygden, personskadetrygd og offentlig tjenstepensjonsordning. Hver av ytelsene er ment å gi fulle selvstendige ytelser, og formålet med samordningsloven er å redusere en eller flere av ytelsene slik at samlet utbetaling ikke blir for høy. Folketrygdens ytelser kommer alltid fullt ut til utbetaling. Det er de øvrige ytelsene som reduseres som følge av samordningslovens bestemmelser.

I visse tilfeller faller ytelser fra folketrygden og personskadetrygdene helt eller delvis bort i forbindelse med opphold i institusjon eller under straffegjennomføring, se blant annet folketrygdloven §§ 19-21 og 19-22 og lov om krigspensjon for militærpersoner § 3 nr. 4. Dette medfører ikke at de offentlige tjenstepensjonsordningene kompenserer for bortfallet gjennom å øke sine pensjoner som ledd i samordningsberegningen. Med institusjon i denne forbindelse menes institusjon under statlig ansvar. I praksis dreier det seg om psykiatriske institusjoner. I forbindelse med straffegjennomføring gjelder reglene ved varetektsfengsling og ved soning av straff eller særreaksjon i anstalt under kriminalomsorgen. Ytelsene faller også bort i tilfeller der formuen er satt under forvaltning etter straffeprosessloven § 220³. I alle disse tilfellene beregnes offentlig tjenstepensjon som om ytelsene fra folketrygden og personskadetrygdene fortsatt utbetales fullt ut. Det vises til rundskriv nr. 15 til samordningsloven, samlerundskriv om samordning av pensjons- og trygdeytelser (R80-15-H90), punkt 10.1.1.⁴.

Departementet mener det bør framgå direkte av samordningsloven at offentlig tjenstepensjon ikke skal øke som følge av redusert ytelse fra folketrygden eller personskadetrygden under opphold i institusjon, under straffegjennomføring eller som følge av at formuen er satt under forvaltning etter straffeprosessloven § 220. Det foreslås et nytt ledd i samordningsloven § 3 der det framgår at det i samordningsberegningen skal legges til grunn at medlemmet får en ureduert ytelse fra folketrygden eller personskadetrygden i slike tilfeller. Lovforslaget er en presisering av gjeldende rett.

Se lovforslaget i punkt 5.4.

³ Etter denne bestemmelsen kan retten ved kjennelse beslutte å sette en persons formue under forvaltning når han eller hun er dømt til høyere straff enn fengsel i 6 måneder, eller med skjellig grunn mistenkes for en handling som etter loven kan medføre straff av fengsel i mer enn 2 år, og ved flukt unndrar seg straffens fullbyrding eller forfølgningen, eller oppholder seg i utlandet og ikke på oppfordring innfinner seg i riket.

⁴ <https://www.nav.no/rettskildene/Rundskriv/10.samordning-under-spesielle-forhold>

2.5 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere

Departementet foreslår å innføre en tilsvarende bestemmelse som i lov om Statens pensjonskasse og lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. om forutsetningsvis samtidig medlemskap i folketrygden. Det framgår av begge de sistnevnte lovene at medlemmer i pensjonsordningen som hovedregel må være medlem i folketrygden etter folketrygdloven kapittel 2, og betale folketrygdavgift for de samme inntekter som ligger til grunn for pensjonsopptjening i tjenstepensjonsordningen. Departementet kan i særlige tilfeller gjøre unntak og fastsette regler om innskuddsbetaling etter særskilt fastsatt sats.

Begrunnelsen for en slik bestemmelse er at folketrygden er ment å skulle utbetale størstedelen av pensjonen når pensjonene utbetales samtidig og skal samordnes etter samordningslovens bestemmelser. Samordningsloven gir reglene for hvordan reduksjonen av tjenstepensjonen skal skje. Dersom det ikke kommer pensjon fra folketrygden til utbetaling, vil tjenstepensjonsordningen dekke pensjonen alene. Dette er ikke hensikten slik ordningen er i dag, og er heller ikke tatt hensyn til i premieberegningen.

Den nye bestemmelsen foreslås tatt inn som nytt fjerde ledd i § 1. Forslaget er en tydeliggjøring av gjeldende rett. Det framgår av § 30 sjette ledd at styret kan fastsette særskilt premie når den det gjelder ikke er omfattet av folketrygdloven. Forslaget til presisering skal ikke medføre at noen med opptjening i pensjonsordningen mister opptjeningen eller mister framtidig medlemskap i pensjonsordningen.

Se lovforslaget i punkt 5.5.

2.6 Lov 15. januar 1999 nr. 15 om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten

Pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten ble opprettet i 1999 gjennom lov om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten. Ordningen gir rett til alderspensjon fra 67 år etter bestemte vilkår. Departementet foreslår en oppdatering av lovens bestemmelse om virkekrets. Formålet er å bringe bestemmelsen i samsvar med definisjonen av utenrikstjenestemann i lov 13. februar 2015 nr. 9 om utenrikstjenesten (utenrikstjenesteloven) § 3. Lovforslaget er utarbeidet i samarbeid med Utenriksdepartementet.

Det framgår av lov om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten § 1 hvem som er omfattet av pensjonsordningen:

"Denne lov gjelder ektefeller som ledsager utenrikstjenestemenn under tjeneste i utlandet. Loven gjelder også samboere som ledsager utenrikstjenestemenn under tjeneste i utlandet, når paret lever sammen og har, eller har hatt, felles barn eller tidligere har vært gift med hverandre. De som omfattes av ordningen er ledsagere som følger regulativlønnte tjenestemenn som er tilsatt, lønnet og utsendt av Utenriksdepartementet eller NORAD for tjenestegjøring ved norsk diplomatisk eller konsulær stasjon i utlandet."

Første og tredje punktum er uendret siden loven ble gitt i 1999. Andre punktum ble tilføyd fra 1. januar 2017.

Utenrikstjenesteloven § 3 definerer utsendt utenrikstjenestemann slik:

"Utsendt utenrikstjenestemann er embetsmann utnevnt i eller tjenestemann ansatt i departementet på ordinære vilkår som har stilling ved utenriksstasjon, og spesialutsending som er finansiert av annen statlig etat, utsendt for særlige formål ved utenriksstasjon for et bestemt tidsrom og ansatt midlertidig i departementet. Kravet om midlertidig ansettelse kan fravikes for så vidt gjelder spesialutsendinger fra forsvarsmyndighetene."

Når utenrikstjenesteloven fastslår at utsendt utenrikstjenestemann har stilling ved utenriksstasjon, er det unødvendig å klargjøre i lov om pensjonsordning for ledsagere at tjenesten må ha skjedd i utlandet, jf. § 1 første og andre punktum.

Uttrykket regulativlønnte tjenestemenn som brukes i lov om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten § 1 tredje punktum er et foreldet begrep. Det er også unødvendig at bestemmelsen presiserer hva slags avlønning som er relevant for å være omfattet av loven. Det er tilstrekkelig å presisere at det er ledsagere til "utsendte utenrikstjenestemenn" som er omfattet. § 1 tredje punktum er også utdatert på punktet som knytter seg til NORAD. NORAD sender ikke lenger ut sine ansatte for å tjenestegjøre på norske utenriksstasjoner. Søkere fra NORAD som får tilbud om stilling på utenriksstasjon, blir midlertidig ansatt i Utenriksdepartementet som utsendte utenrikstjenestemenn.

For å bringe virkekretsen i lov om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten § 1 i samsvar med virkekretsen i lov om utenrikstjenesten § 3 første ledd, foreslår departementet at bestemmelsen endres slik:

"Denne lov gjelder ektefeller som ledsager utsendte utenrikstjenestemenn. Loven gjelder også samboere som ledsager utsendte utenrikstjenestemenn, når paret lever sammen og har, eller har hatt, felles barn eller tidligere har vært gift med hverandre."

Se lovforslaget i punkt 5.6.

2.7 Lov 12. februar 2010 nr. 4 om pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem

Pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem ble opprettet ved lov 12. februar 2010 nr. 4. I § 1 gis rammene for hvem som omfattes av pensjonsordningen. Den gjelder for oppdragstaker i beredskaps- eller familiehjem som har inngått oppdragskontrakt med staten og oppdragstakeren mottar godtgjørelse som utgjør 35 prosent eller mer av godtgjørelsen for et heltidsoppdrag. Med mindre annet er bestemt i loven, har oppdragstakeren samme rettigheter og plikter som et medlem i Statens pensjonskasse, og oppdragsgiver har samme rettigheter og plikter som arbeidsgiver i lov om Statens pensjonskasse.

Dagens minstegrense i pensjonsordningen for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem ble opprinnelig satt ut fra daværende minstegrense etter lov om Statens pensjonskasse. Med virkning fra 1. april 2016 ble minstegrensen for rett til medlemskap i Statens pensjonskasse redusert fra 14 timer per uke til 20 prosent stilling. Det vises til Prop. 156 L (2014–2015) og Innst. 76 L (2015–2016) om bakgrunnen for reduksjonen. Departementet foreslår tilsvarende endring av minstegrensen for rett til medlemskap i Pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem. Forslaget er at

minstegrensen reduseres fra 35 prosent til 20 prosent av godtgjørelsen for et heltidsoppdrag. Lovforslaget er utarbeidet i samarbeid med Barne- og likestillingsdepartementet.

Det er få statlige fosterhjem med deltidsoppdrag i Bufetat. Det er særlig i tilfeller hvor en oppdragstaker har et 100 prosent oppdrag som familiehjem, og hvor oppdragstakers ektefelle/partner eller andre i hjemmet frikjøpes for en kortere periode som forsterkning for å bidra til fortsatt positiv utvikling for barnet. I 2017 var det totalt 21 oppdragstakere med deltidsoppdrag. Av disse var det 3 oppdragstakere som hadde mellom 20 og 35 prosent av godtgjørelsen for heltidsoppdrag. I 6 tilfeller utgjorde oppdraget under 20 prosent av heltidsoppdrag, og i 12 tilfeller utgjorde godtgjørelsen 35 prosent eller mer av godtgjørelsen for heltidsoppdrag.

Se lovforslaget i punkt 5.7.

3 Forslag til endringer i forskrifter

3.1 Forskrift 5. september 1978 nr. 4 om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenestepensjonsordninger

Forskrift om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenestepensjonsordninger gir regler om avkorting av bruttoberegnet etterlattepensjon på grunn av arbeidsinntekt. Bruttoberegnet etterlattepensjon innebærer at pensjonen skal samordnes med folketrygdens ytelser etter lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser. Forskriften supplerer de lovfestede reglene om avkorting av pensjonen på grunn av slik inntekt i lov om Statens pensjonskasse § 36, lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 19 og lov om pensjonsordning for sykepleiere § 20.

Departementet foreslår at tittelen gjøres kjønnsnøytral: "Forskrift om fastsetting av arbeidsinntekt for enker og enkemenn i tjenestepensjonsordninger".

Videre foreslås det en endring i beskrivelsen av avkortingsreglene for etterlattepensjon i perioden mellom 67 og 70 år. Det er i dag en forskjell mellom omtalen i de tre lovene og forskriften om hvordan etterlattepensjonen avkortes i denne perioden. Forslaget er å endre ordlyden i forskriften slik at den er i samsvar med lovteksten. Alle de tre lovene fastslår at etterlattepensjon som utbetales mellom 67 og 70 år, bare avkortes for faktisk arbeidsinntekt. Reglene om forventet arbeidsinntekt gjelder altså ikke i denne perioden. Forskriften uttrykker dette på en annen måte. Omtalen knytter seg til faktisk uttak av alderspensjon fra folketrygden. I § 1 heter det følgende:

"Fradrag i etterlattepensjon for forventet arbeidsinntekt gjøres ikke dersom den etterlatte er over 70 år. Det samme gjelder dersom vedkommende er tilstått full alderspensjon fra folketrygden mellom 67 og 70 år."

Det forutsettes altså at pensjonisten ikke har arbeidsinntekt dersom vedkommende har tatt ut full alderspensjon. Dette er siden 2011 ikke en riktig forutsetning. Fra 2011 kan en

pensjonist ha arbeidsinntekt ved siden av alderspensjonen fra folketrygden uten at pensjonen blir avkortet.

Videre i forskriften § 2 framgår følgende:

"Er det fastsatt forventet arbeidsinntekt i folketrygden, skal denne arbeidsinntekt legges til grunn i tjenstepensjonsordningen. Har vedkommende gradert alderspensjon i folketrygden mellom 67 og 70 år, skal den fremtidige arbeidsinntekt (jf. folketrygdlovens § 19-6) legges til grunn."

Departementet foreslår at forskriften gis en ordlyd som innholdsmessig er den samme som i lovteksten, nemlig at etterlattepensjon som utbetales mellom 67 og 70 år bare avkortes for faktisk arbeidsinntekt. Forslagene medfører ingen realitetsendring. Det foreslås at §§ 1 og 2 slås sammen. Det foreslås også at det innledningsvis i § 1 fastslås at den gjelder enke- eller enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning hvor det skal foretas reduksjon på grunn av den gjenlevendes egen arbeidsinntekt.

Bestemmelsen i dagens § 3 er noe uklar. Bestemmelsen gjelder når enken eller enkemannen i tillegg til bruttoberegnet enke- eller enkemannspensjon har egen tjenstepensjon som samordnes med folketrygdens ytelser. Poenget med bestemmelsen er at inntekt i form av arbeidsavklaringspenger ikke skal benyttes to ganger til å redusere pensjonene. Dersom arbeidsavklaringspengene medfører at egenpensjonen blir redusert gjennom samordning etter samordningslovens bestemmelser, skal ikke de samme arbeidsavklaringspengene føre til reduksjon i etterlattepensjonen etter tjenstepensjonsordningens regler. Egenpensjonen vil i disse tilfellene være en alderspensjon som ytes før 67 år. Departementets forslag til justering av § 3 er ment å tydeliggjøre formålet med bestemmelsen. Bestemmelsen flyttes til § 2.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på hvordan regelverket bør være i tilfeller der arbeidsavklaringspenger ytes i tillegg til en uførepensjon fra tjenstepensjonsordning. Uførepensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning er fra 2015 lagt om til en nettoppensjon, og det er da ikke gjort noe samordningsfradrag i uførepensjonen for arbeidsavklaringspengene.

Videre foreslås det enkelte forenklinger i fastsettingen av forventet arbeidsinntekt i forslaget til ny § 3. Forslaget baserer seg på dagens bestemmelse i § 4. De øvrige bestemmelsene i forskriften er i stor grad uforandret. Selv om dagens regler i §§ 4, 6 og 7 inngår i høringsforslaget, ber vi om høringsinstansenes syn på om det fortsatt er behov for disse reglene.

Se forslaget til forskriftsendring i punkt 6.1.

3.2 9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder.

Lov om pensjonsordning for sykepleiere § 6 fastslår at aldersgrensen er 70 år for overordnede sykepleiere, sykepleiere i administrative stillinger og undervisningsstillinger, og 65 år for underordnede sykepleiere. Videre framgår det av bestemmelsen at

departementet kan fastsette regler for hvilke stillinger som skal regnes som underordnede, administrative, overordnede eller undervisningsstillinger.

9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder. – (ordet forskrift inngår ikke i navnet på forskriften) – gjelder pensjonsalder for sykepleiere. Forskriften bruker ordet pensjonsalder i betydningen aldersgrense, altså tidspunktet da arbeidsforholdet i utgangspunktet opphører på grunn av alder. Det eneste innholdet i forskriften er følgende oversikt:

Stilling	Pensjonsalder:
Off. godkj. sykepleier (utenfor institusjon)	65 år
Distriktssjormor	65 år
Bedriftssykepleier	65 år
Helsesøster	65 år
Ledende helsesøster	65 år

Departementet foreslår at forskriften oppheves. Innholdet dekkes av forskrift 5. januar 2000 nr. 4 om aldersgrenser for sykepleiere. I forskriften fra 2000 gis det en mer beskrivende forklaring til aldersgrensene som gjelder for stillingskategoriene, og teksten er mer i tråd med ordlyden i lov om pensjonsordning for sykepleiere § 6. Forslaget om opphevelse av forskriften fra 1983 innebærer ingen realitetsendring. Formålet med forslaget er å rydde opp i regelverket.

Se forslaget om opphevelse i punkt 6.2.

3.3 Forskrift 19. mars 1984 nr. 2319 om pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere stilling

Departementet foreslår at tittelen på forskriften endres slik at ordet "pensjonskasse" i "Statens pensjonskasse" skrives med liten p, og at ordet "lønnet" tas inn. Etter forslaget blir tittelen "Forskrift om pensjonsgrunnlag i Statens pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere lønnet stilling". Det er i betydningen høyere lønnet stilling at forskriften får anvendelse. Dagens ordlyd om "høyere stilling" har et mer uklart meningsinnhold.

Det foreslås at forskriften deles inn i paragrafer i stedet for romertall.

Ny § 1 første ledd første punktum knytter seg til dagens første ledd første punktum under romertall I. Dagens bestemmelse fastslår at "Midlertidig opprykk av typen fungering, konstitusjon og lignende, får ikke virkning for pensjonsgrunnlaget hvis varigheten er under to år." Det foreslås at setningen endres til følgende: "Midlertidig tjenestegjøring i høyere lønnet stilling får ikke betydning for pensjonsgrunnlaget hvis varigheten er under to år." Det er unødvendig å spesifisere tjenestegjøringen til "av typen fungering, konstitusjon og lignende", og denne delen av bestemmelsen foreslås derfor tatt ut. Bestemmelsen gjelder for tjenestegjøring både internt i samme virksomhet og i annen virksomhet. Dagens første ledd andre punktum videreføres uendret i forslaget til ny § 1 første ledd andre punktum:

"Det utbetales nettolønn av det høyere grunnlag med eventuell refusjon av differansen mellom innskuddene for de to pensjonsgrunnlag hvis varigheten blir mindre enn to år."

Andre ledd foreslås videreført som ny § 1 andre ledd. Bestemmelsen gjelder tilfeller der den økte lønnen likevel får betydning for pensjonsgrunnlaget i tilfeller der opprykket egentlig er beregnet å bli varig. Departementet foreslår at et av eksemplene på tilfeller som dekkes av bestemmelsen utgår. Det gjelder "f.eks. av bevilgningsmessige grunner". Denne delen av bestemmelsen har mistet mye av sin aktualitet. Det øvrige eksemplet om permisjon som det ikke er grunn til å vente at vedkommende kommer tilbake fra, blir opprettholdt.

Ikrafttredelsesbestemmelsen i dagens tredje ledd første punktum foreslås som ny § 2. Tredje ledd andre punktum foreslås tatt ut av bestemmelsen. Omtalen her knytter seg til tiden før 1. mai 1984 der det påpekes at retningslinjene fulgt i Statens pensjonskasses rundskriv PT-3/82 skal følges. Departementet finner det unødvendig å videreføre denne delen av bestemmelsen.

Se forslaget til forskriftsendring i punkt 6.3.

3.4 Forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger.

Tidligere skulle personskadetrygd, herunder krigspensjon, ta hensyn til privat tjenstepensjon i samordningen med pensjon fra folketrygden. Bestemmelsen i samordningsloven § 1 nr. 2 første ledd ble imidlertid opphevet fra 1. juli 1989. Etter denne datoen skal personskadetrygd samordnes med pensjon fra folketrygden uavhengig av om vedkommende som pensjonsberegningen gjelder, har privat pensjon. Endringen medførte at § 12 i Regler om private tjenstepensjonsordninger ble opphevet. På bakgrunn av de nevnte opphevelsene ble forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger gitt. Her vises det til nevnte § 12 i Regler om private tjenstepensjonsordninger. Forskriften er omtalt som samordningsforskrift nr. 37a.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om forskriften kan oppheves. Den hadde en funksjon da reglene omtalt ovenfor ble opphevet i 1989, men synes i dag å ikke ha noen betydning. Dagens samordningsberegning tar ikke hensyn til privat tjenstepensjon.

Dersom høringsrunden tilsier at forskriften fortsatt bør gjelde, foreslår departementet enkelte mindre endringer. Det gjelder for det første endret hjemmel til forskriften. Den er i dag gitt med hjemmel i den gamle skatteloven som ble opphevet i 2000. Det foreslås at hjemmelen for forskriften endres til lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven) § 30. Samordningsloven § 30 gir hjemmel til departementet om å gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven. For det andre foreslås det å dele inn forskriften i paragrafer. I dag består forskriften av tre ledd, uten noen nærmere angivelse.

Dersom høringsinstansene har andre forslag som kan tydeliggjøre forskriftens innhold, mottar departementet gjerne innspill på dette. Forskriften er relatert til de tidligere reglene

der krigspensjon skulle ta hensyn til privat tjenestepensjon i samordningen med pensjon fra folketrygden. Forskriften har i dag et vanskelig tilgjengelig innhold.

Se forslaget til forskriftsendring i punkt 6.4.

3.5 Forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet

Som følge av forslaget i punkt 2.2.2 ovenfor om at styret i Pensjonsordning for apotekvirksomhet overtar ansvaret for å fastsette pensjonspremien og fordele denne mellom arbeidstakere og arbeidsgiver, foreslår departementet å oppheve forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet. I forskriften framgår premiesatsene som departementet har bestemt, og fordelingen av premien mellom arbeidstakere og arbeidsgivere.

Se forslaget til opphevelse i punkt 6.5.

3.6 Forskrift 19. desember 2003 nr. 1618 om unntak fra medlemskap i Statens Pensjonskasse for bestemte grupper av arbeidstakere

Forskriften gir en oversikt over grupper som er unntatt fra medlemskap i Statens pensjonskasse og dreier seg i stor grad om samme grupper som var unntatt fra tidligere lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. Unntakene fra tjenestemannsloven framgikk av forskrift 11. november 1983 nr. 1608 til lov om statens tjenestemenn m.m. Tjenestemannsloven er i dag erstattet av lov 16. juni 2017 nr. 67 om statens ansatte (statsansatteloven). Det er gitt utfyllende regler i forskrift 21. juni 2017 nr. 838 til lov om statens ansatte mv., som blant annet unntar visse grupper fra statsansatteloven, jf. forskriften § 2. Departementet foreslår i punktet her enkelte endringer i forskriften 19. desember 2003 nr. 1618, blant annet i lys av den nye statsansatteloven og tilhørende forskrift.

Departementet foreslår at tittelen endres til "Forskrift om unntak fra medlemskap i Statens pensjonskasse". Gjennom denne endringen skrives "pensjonskasse" i "Statens pensjonskasse" med liten p. Videre strykes ordene "for bestemte grupper av arbeidstakere". Denne delen av forskriftens tittel er unødvendig. Sistnevnte forslag er i samsvar med forskrift til lov om statens ansatte mv. som sier følgende innledningsvis til unntaksbestemmelsen i § 2: "Unntatt fra statsansatteloven er:"

I samsvar med forslaget til endret tittel på forskriften foreslår departementet også at ordet "arbeidstaker" tas ut fra innledningen i § 1 slik at setningen lyder slik: "Følgende er unntatt fra retten til medlemskap i Statens pensjonskasse:".

I § 1 nr. 2 er medlemmer av styre, råd og utvalg unntatt fra medlemskap. Tidligere sto samme unntak i forskrift til tjenestemannsloven, men unntaket framgår ikke i forskrift til lov om statens ansatte mv. Bakgrunnen er at medlemmer av styre, råd og utvalg ikke er å regne som arbeidstakere. Departementet foreslår med tilsvarende begrunnelse at § 1 nr. 2 tas ut av forskrift om unntak fra medlemskap i Statens pensjonskasse. Gruppen har ikke rett

til medlemskap siden de ikke er å regne som arbeidstakere, jf. lov om Statens pensjonskasse § 5.

I § 1 nr. 3 unntas fra medlemskap "Lærlinger og lærekandidater, jf. lov av 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa § 4-1". Unntaket har vært i samsvar med det som før 1. mai 2018 framgikk av særavtale om lønns- og arbeidsvilkår for lærlinger og lærekandidater i staten punkt 12 (se særavtalen i Statens personalhåndbok punkt. 9.10): "Lærlingene og lærekandidatene omfattes ikke av lov om Statens pensjonskasse § 5, 1 ledd og skal utbetales bruttolønn." Unntaket har også vært i samsvar med tilsvarende unntak etter forskrift til lov om statens ansatte mv. og tidligere forskrift til tjenestemannsloven. Departementet foreslår at unntaket for lærlinger mv. oppheves. Med virkning fra 1. mai 2018 ble § 12 i særavtalen om lønns- og arbeidsvilkår for lærlinger og lærekandidater i staten endret gjennom at unntaket fra medlemskap i Statens pensjonskasse ble tatt ut av avtalen. Lærlinger og lærekandidater er ifølge opplæringsloven § 4-2 arbeidstakere i bedriften de har inngått avtale med, med de rettighetene og pliktene som følger av lover og tariffavtaler. Lærlinger er ansatte som dels produserer og dels er under opplæring. Forslaget om å oppheve unntaket i forskriften § 1 nr. 3 medfører at et medlemskap i Statens pensjonskasse for lærlinger mv. knytter seg til lønnen de mottar fra virksomheten og til perioden de mottar slik lønn.

Ifølge § 1 nr. 4 er "Turnépersonale ved Rikskonsertene" unntatt fra medlemskap. Departementet foreslår at denne bestemmelsen oppheves. I dag er den aktuelle virksomheten Kulturtanken – Den kulturelle skolesekken Norge, og virksomheten har bekreftet at de ikke har turnépersonale. Bestemmelsen i forskriften § 1 nr. 4 er derfor ikke lenger aktuell.

Etter § 1 nr. 5 er "Meteorologiske observatører" unntatt fra medlemskap. Unntaket gjelder også fra lov om statens ansatte mv., jf. forskrift til lov om statens ansatte mv. § 2 (1) bokstav j. I sistnevnte forskrift er også hydrologiske observatører unntatt, jf. § 2 (1) bokstav k. Departementet foreslår at tilsvarende unntak også innføres i forskriften som unntar fra medlemskap i Statens pensjonskasse. Det betyr at både meteorologiske og hydrologiske observatører er unntatt fra medlemskap i Statens pensjonskasse.

Se forslaget til forskriftsendring i punkt 6.6.

4 Ikrafttredelse. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Alle endringsforslagene kan tre i kraft så raskt som mulig.

De økonomiske konsekvensene av forslaget i punkt 2.7 om å redusere minstegrensen for rett til medlemskap i pensjonsordningen for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem til 20 prosent av godtgjørelsen for et heltidsoppdrag, vil være små. Det skyldes at omfanget av oppdragstakere med deltidskontrakt er begrenset. I dag er det tre personer som har oppdrag mellom 20 og 35 prosent av heltidsoppdrag. De øvrige forslagene har små eller ingen økonomiske konsekvenser.

Forslagene er i stor grad en opprydning av regelverket. Det er bare overføringen av ansvaret for premiefastsettelsen til styret i pensjonsordning for apotekvirksomhet som medfører administrative konsekvenser. Forslaget er administrativt forenkende. Ansvaret flyttes til styret på grunn av dets ansvar for en forsvarlig forvaltning av pensjonsordningen, herunder sikre dens økonomi.

5 Utkast til endring i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover

5.1 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse

I

I lov 28. juli 1949 nr. 28 om Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

§ 26 andre ledd første punktum skal lyde:

Når et medlem dør uten at *alderspensjonen* er begynt å løpe etter reglene i foregående ledd, og *medlemmet* ved dødsfallet heller ikke oppebar midlertidig uførepensjon eller uførepensjon, skal det, dersom *medlemmet* etterlater seg ektefelle, utbetales et beløp svarende til en måneds alderspensjon regnet som om *medlemmet* med uforandret grunnlag hadde stått i tjenesten til aldersgrensen, *men ikke ut over 67 år*.

5.2 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.

II

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. gjøres følgende endringer:

§ 9 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom et medlem dør uten å være pensjonert, skal eventuell gjenlevende ektefelle utbetales et beløp svarende til en måneds alderspensjon beregnet som om *medlemmet* med uforandret grunnlag hadde stått i tjenesten til aldersgrensen, *men ikke ut over 67 år*.

§ 29 nr. 2 skal lyde:

Den årlige premie fastsettes av *styret* i prosent av pensjonsgrunnlaget, *jf. § 5. Styret* kan dele inn medlemmene eller virksomhetene i ulike *premiegrupper*.

Fordelingen av premien mellom arbeidsgiver og arbeidstaker fastsettes av *styret* etter at deres arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner har hatt anledning til å uttale *seg*.

5.3 Lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere

III

I lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere skal § 22 andre punktum lyde:
Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser om trygdens administrasjon.

5.4 Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven)

IV

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser skal § 3 nytt femte ledd lyde:

For pensjonist som får folketrygdens ytelse eller personskadetrygd redusert eller stanset på grunn av opphold i institusjon eller under straffegjennomføring, eller formuen satt under forvaltning etter straffeprosessloven § 220, skal det ved samordningen legges til grunn en ureducert ytelse fra folketrygden eller personskadetrygd.

5.5 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere

V

I lov 22. juni 1962 nr. 12 skal § 1 nytt fjerde ledd lyde:

For å kunne være medlem av pensjonsordningen må arbeidstakeren samtidig være medlem i folketrygden etter folketrygdloven kapittel 2 og betale folketrygdavgift for de samme inntektene som ligger til grunn for pensjonsopptjening i pensjonsordningen. Styret kan i særlige tilfeller gjøre unntak og fastsette regler blant annet om innskuddsbetaling etter særskilt fastsatt sats.

5.6 Lov 15. januar 1999 nr. 15 om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten

VI

I lov 15. januar 1999 nr. 15 om pensjonsordning for ledsagere i utenrikstjenesten skal § 1 lyde:

Denne lov gjelder ektefeller som ledsager *utsendte utenrikstjenestemenn*. Loven gjelder også samboere som ledsager *utsendte utenrikstjenestemenn*, når paret lever sammen og har, eller har hatt, felles barn eller tidligere har vært gift med *hverandre*.

5.7 Lov 12. februar 2010 nr. 4 om pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem

VII

I lov 12. februar 2010 nr. 4 om pensjonsordning for oppdragstaker i statlig beredskaps- eller familiehjem skal § 1 andre ledd lyde:

Loven *gjelder for* oppdragstaker som mottar godtgjørelse som utgjør 20 prosent eller mer av godtgjørelse for et heltidsoppdrag.

5.8 Ikrafttredelse

VIII

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

6 Utkast til forskrift om endring i forskrifter til lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover

6.1 Forskrift 5. september 1978 nr. 4 om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenstepensjonsordninger

I

I forskrift 5. september 1978 nr. 4 om fastsetting av arbeidsinntekt for enker (enkemenn) i tjenstepensjonsordninger gjøres følgende endring:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om fastsetting av arbeidsinntekt for enker og enkemenn i tjenstepensjonsordninger

§ 1 skal lyde:

Forskriften gjelder enke- eller enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning hvor det skal foretas reduksjon på grunn av den gjenlevendes egen arbeidsinntekt.

Fradrag i enke- og enkemannspensjon for arbeidsinntekt gjøres ikke for etterlatte over 70 år. Har den gjenlevende ektefellen fylt 67 år, skal enke- eller enkemannspensjonen ikke avkortes med mindre pensjonisten faktisk har arbeidsinntekt. Dersom den gjenlevende ektefellen er yngre enn 67 år, kan etterlattepensjonen reduseres både for faktisk arbeidsinntekt eller forventet arbeidsinntekt.

Er det fastsatt forventet arbeidsinntekt i folketrygden, skal denne arbeidsinntekt legges til grunn i tjenstepensjonsordningen.

§ 2 oppheves.

Någjeldende § 3 blir § 2 og skal lyde:

I tilfeller der inntekten er arbeidsavklaringspenger etter folketrygdloven kapittel 11, og denne inntekten inngår i samordningen med alderspensjon fra tjenstepensjonsordning, skal inntekten som benyttes til reduksjon av enke- eller enkemannspensjonen, reduseres med det beløpet som er gått til fradrag i alderspensjonen.

Någjeldende § 4 blir § 3 og skal lyde:

Tjenstepensjonsordningen kan legges til grunn en midlertidig forventet arbeidsinntekt inntil forventet arbeidsinntekt i folketrygden er fastsatt. Ved fastsettelsen av denne inntekt skal det innhentes opplysninger om den etterlattes arbeids- og inntektsforhold etter dødsfallet.

Någjeldende § 5 blir § 4.

Någjeldende § 6 blir § 5 og skal lyde:

Når tjenstepensjonsordningen har mottatt melding om den arbeidsinntekt som er fastsatt i folketrygden, og det har vært fastsatt midlertidig arbeidsinntekt etter § 3, skal pensjonen omregnes etter folketrygdens arbeidsinntekt med virkning fra det tidspunkt pensjonen fra folketrygden tok til å løpe.

Er folketrygdens arbeidsinntekt høyere enn den arbeidsinntekt som har vært fastsatt midlertidig etter § 3, skal omregning av pensjonen gjennomføres fra det tidspunkt den løpende pensjon tidligst etter vanlige rutiner lar seg endre med virkning fremover.

Någjeldende § 7 blir § 6 og skal lyde.

Er det ikke foretatt noen fastsettelse av forventet arbeidsinntekt i folketrygden innen ett år etter at pensjonen begynte å løpe, skal tjenstepensjonsordningen foreta selvstendig fastsettelse av forventet arbeidsinntekt i samsvar med bestemmelse i folketrygdlovens § 17-8. Folketrygdens organ vil være behjelpelig ved denne fastsettelse selv om pensjonisten ikke har rett til overgangsstønad eller etterlattepensjon.

Någjeldende § 8 blir § 7.

6.2 9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder.

II

9. desember 1983 nr. 1805 Pensjonsordningen for sykepleiere. Pensjonsalder. oppheves.

6.3 Forskrift 19. mars 1984 nr. 2319 om pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere stilling

III

I forskrift 19. mars 1984 nr. 2319 om pensjonsgrunnlag i Statens Pensjonskasse ved midlertidig tjeneste i høyere stilling gjøres følgende endring:

Forskriften skal lyde:

Forskrift om pensjonsgrunnlag i Statens *pensjonskasse* ved midlertidig tjeneste i høyere *lønnet* stilling

§ 1 Midlertidig *tjenestegjøring i høyere lønnet stilling* får ikke virkning for pensjonsgrunnlaget hvis varigheten er under to år. Det utbetales nettolønn av det høyere grunnlag med eventuell refusjon av differansen mellom innskuddene for de to pensjonsgrunnlag hvis varigheten blir mindre enn to år.

Er opprykket egentlig beregnet å bli varig, slik at midlertidigheten er av formell art, *for eksempel* hvor en tidligere stillingsinnehaver fortsatt har permisjon, men ikke kan regnes å skulle gjeninntre, gjelder de vanlige grunnregler fra opprykket finner sted.

§ 2 Disse regler gjelder fra 1. mai 1984.

6.4 Forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger.

IV

Alternativ 1:

Forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger. oppheves.

Alternativ 2 (dersom høringsrunden skulle tilsi at forskriften fortsatt bør gjelde):

I forskrift 6. juni 1990 nr. 440 om ikke samordning med krigspensjon for private tjenstepensjonsordninger. gjøres følgende endring:

Hjemmelen for forskriften endres fra lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt (skatteloven). § 44 til lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser (samordningsloven) § 30.

§ 1 til § 3 skal lyde:

§ 1 Privat tjenstepensjonsordning skal fra 1. juli 1989 ikke lenger foreta samordning med krigspensjon etter bestemmelsene i samordningslovens *kapittel IV*.

§ 2 Ved eventuell tilpassing mellom ytelsene fra fast tjenstepensjonsordning og ytelser fra krigspensjoneringen, kan det bare regnes med så stor del av krigspensjonen som kommer til utbetaling etter at denne er samordnet i medhold av samordningens regler.

§ 3 Disse forskrifter trer i kraft straks og gis virkning fra første pensjonsutbetaling etter forhøyede (regulerte) satser for tjenstepensjonsordning som ikke tidligere har tilpasset seg opphevelsen av Reglenes § 12.

6.5 Forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet

V

Forskrift 28. februar 2003 nr. 221 om pensjonspremien i Pensjonsordningen for apotekvirksomhet oppheves.

6.6 Forskrift 19. desember 2003 nr. 1618 om unntak fra medlemskap i Statens Pensjonskasse for bestemte grupper av arbeidstakere

VI

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1618 om unntak fra medlemskap i Statens Pensjonskasse for bestemte grupper av arbeidstakere gjøres følgende endring:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om unntak fra medlemskap i Statens *pensjonskasse*

§ 1 innledningen skal lyde:

Følgende er unntatt fra retten til medlemskap i Statens pensjonskasse:

§ 1 nr. 2, nr. 3 og nr. 4 oppheves.

Någjeldende § 1 nr. 5 blir § 1 nr. 2.

Ny § 1 nr. 3 skal lyde:

Hydrologiske observatører.

Någjeldende § 1 nr. 6 blir § 1 nr. 4.

6.7 Ikrafttredelse

VII

Forskriften trer i kraft fra xx.xx.2019